

Spelen met wat er is

De cursus “tekenen voor mensen die niet kunnen tekenen” die Loes ten Anscher (48 jaar, beeldend kunstenaar) ooit gaf was schokkend. Omdat de deelnemers ontdekten dat ze wel degelijk konden tekenen, maar vooral omdat ze beseften hoe sterk het eigen verstand en het zelfoordeel de waarneming verstoorden en het vermogen tot tekenen belemmerden.

Onbevangen en onbevooroordeeld waarnemen is volgens Loes cruciaal als het gaat om vernieuwing en duurzame verandering. *“Echt waarnemen brengt je dichter bij de werkelijkheid. Daardoor zie je beter wat er werkelijk is en begrijp je wat er speelt. De context en onderlinge samenhang wordt duidelijker. En dan is het erg leuk om vrijuit met zowel de waarneming als de context te spelen. Zo ontstaan er nieuwe verbanden, schoonheid ontluikt zich en er komt humor vrij.”*

Bij haar Kunstenaar in Bedrijf projecten (door specifieke inzet van kunstenaars krijgen innovatie en cultuurverandering in bedrijven extra impulsen) merken bedrijven hoe nuttig het is om de andere, onvermoede kanten van hun medewerkers en het “zoogdierleven” in hun bedrijf te ontdekken en te ervaren. Die onderbelichte kant blijkt de basis te zijn voor plezier en onderlinge contact die de gezamenlijkheid versterken.

Loes ten Anscher met geglazuurde afgietsels van allerlei producten die jongens en meisjes nodig hebben voordat zij de confrontatie met de buitenwereld aankunnen. De installatie, die “No Soap” heet, hoort bij het beeldende kunstproject “Waste not, Want not” die in april in het voormalige gemeentehuis van Delden te bezichtigen is. Voor eigen gebruik is een duurzame customized privé-collectie op een eigen badkamerplanchet samen te stellen.